

In een gezin leed de moeder aan een paranoïde psychose, de waandenkbeelden werden overgedragen op vader en dochter.

UGESKRIFT FOR LAEGER. No. 21, 26 Mei 1949.

K. IVERSON. *Nieuwe opvattingen over de functies van de schildklier*. — Overzicht.

W. PACH SPERLING. *Panaritita*. — Een nieuwe behandeling met plaatselijke inspuitingen van penicilline, novocaine en adrenaline.

UGESKRIFT FOR LAEGER. No. 22, 2 Juni 1949.

K. IVERSEN. *Exophthalmus van endocrine oorsprong*. — Exophthalmus is het gevolg van verhoogde activiteit van de hypofyse (thyreotroop hormoon); er ontstaat vochtretentie in het orbitaweefsel (vet- en spierweefsel) en de vetmassa vermeerderd; tevens wordt vet opgehoopt in de extra-oculaire spieren. Deze verandering in de vetstofwisseling betreft het gehele lichaam, doch wordt vooral zichtbaar in de orbita.

F. H. MATHIESEN. *Het syndroom van Sjögren*.

S. DRUKKER

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

NUX VOMICA

Naar aanleiding van de Clinische les van prof. DE LANGEN over de strychnine-therapie, verschenen in dit *Tijdschrift* (9 Juli 1949, bl. 2309) wilde ik het volgende opmerken:

De vertaling van Nux vomica door „braak-noot” lijkt mij niet juist, reeds daarom niet, omdat de alcaloiden geen braken verwekken. Logischer lijkt mij de betekenis van vomica af te leiden van het gelijkkluidende Latijnse substantief „vomica”, welker betekenis luidt: onheil, pestbuil, zweer, ongeluk (vergelijk de woordenboeken van VAN WAGENINGEN en van BAKKER).

Oegstgeest, 14 Juli 1949

H. J. C. ZWIJZEN, med. cand.

PSYCHOTHERAPIE IN DE ALGEMENE PRACTIJK BIJ PATIËNTEN DIE NIETS MANKEREN

Naar aanleiding van de artikelen van dr. C. T. VAN VALKENBURG, dr. A. TH. K. MERTENS en K. J. JAMES zou ik het volgende in het midden willen brengen. Mankeren deze patiënten inderdaad niets? Met een geruststelling zijn ze niet tevreden. Waarom moeten ze dan naar de psychiater worden doorgezonden? En waarom willen wij, huisartsen, hen dan helpen? In arren moede zendt de huisarts, in verband met zijn gebrek aan tijd voor een rustige analyse, hen door naar een psychiater, vooral daar de tegenwoordige ziekenfondspolitiek dit zo gemakkelijk maakt. Is de psychiater dan ook geen arts?

Deze mensen mankeren wél iets. Onophoudelijk krijg ik op mijn spreekuur patiënten met het door JAMES genoemde globusgevoel. Vooral, maar volstrekt niet alleen jongere vrouwen. Alle leeftijden en elk geslacht zijn eraan onderworpen, zelfs zeer oude mannelijke patiënten. Die globus behoeft niet uitsluitend in de keel te zitten. Borst, maag en onderbuik zijn herhaaldelijk de zetel van het gevoel. Vooral wanneer men de patiënten langer kent en hen ook reeds vroeger onder behandeling had, is een kort gesprek, gepaard met een goed onderzoek, in staat hen verwijderd te houden van de kwakzalver.

De fout zit echter elders! Wat weet de gemiddelde huisarts af van zielsziekten? En is hij een goed psycholoog? Het is dan ook te hopen, dat collega BUMA, de winnaar van de prijs, in verband met de opleiding van de huisartsen in de toekomst gewezen heeft op het ontstellende gemis aan kennis der psychiatrie en